

Ghid pentru prevenirea transmiterii nosocomiale a rubeolei

Transmiterea nosocomiala a rubeolei a fost documentata atat de la personalul medical infectat catre alt personal si pacienti cat si de la pacienti catre personalul medical si alti pacienti. Spre deosebire de alte strategii de preventie prin vaccinare care se bazeaza pe imunitatea la nivel populational, prevenirea transmiterii nosocomiale a rubeolei se bazeaza pe asigurarea imunitatii fiecarui individ. Unitatile care acorda asistenta medicala au obligatia de a oferi un mediu sigur pentru pacienti si personal, de a minimiza riscul transmiterii nosocomiale a infectiilor. Implementarea unui program de preventie a rubeolei in unitatile medicale este de preferat controlului unei epidemii. Scopul acestor instructiuni este de a preveni contactul cu cazuri suspecte sau confirmate de rubeola a femeilor gravide receptive (atat personal medico-sanitar cat si paciente).

Acest ghid se adreseaza personalului medico-sanitar si pacientii cu rubeola, sindrom rubeolic congenital sau infectie rubeolica congenitala carora li se acorda asistenta medicala in unitatile medicale.

1) Masuri care vizeaza personalul medico-sanitar

a. Asigurarea imunitatii fata de rubeola a personalului medico-sanitar este cea mai eficace modalitate de a preveni transmiterea nosocomiala.

i. Personalul se considera imun fata de rubeola daca prezinta:

- Evidente de laborator (serologie). Deoarece manifestarile clinice ale rubeolei sunt nespecifice, un diagnostic clinic de rubeola in antecedente nu este considerat dovada de imunitate; **sau**
- Documentatia unei doze de vaccin antirubeolic primit dupa varsta de 12 luni.

Personalul care nu indeplineste una din cele doua conditii se considera receptiv la rubeola.

Recomandare:

Pentru a preveni transmiterea nosocomiala a rubeolei, unitatile medicale care acorda asistenta medicala femeilor de varsta fertila si copiilor sub un an (din cauza riscului de sindrom rubeolic congenital) trebuie sa asigure ca tot personalul care vine in contact direct cu aceste categorii de pacienti este imun fata de rubeola. De asemenea, si personalul care isi desfasoara pregatirea in aceste unitati medicale trebuie sa fie imun fata de rubeola.

Imunitatea fata de rubeola poate fi asigurata prin:

- vaccinarea personalului medico-sanitar receptiv care acorda asistenta medicala femeilor de varsta fertila si copiilor sub un an. Categoriile de personal vizate sunt: medic, asistent medical, personal auxiliar. Prioritate trebuie acordata personalului din unitatile unde exista risc de expunere a femeilor gravide (cabinetele medicale ale medicilor de familie si unitati cu servicii de obstetrica-ginecologie) si din unitatile care acorda asistenta medicala copiilor sub un an (unitati cu servicii de neonatologie, pediatrie). In functie de resursele disponibile, in programul de vaccinare poate fi

inclus si personalul din serviciile de oftalmologie, O.R.L, cardiologie si chirurgie cardiovasculara care poate acorda asistenta medicala copiilor de pana la un an.

- vaccinarea personalului receptiv care isi desfasoara pregatirea in unitatile medicale: medici rezidenti, studenti la facultatile de medicina si colegii medicale, elevi ai liceelor sanitare si scolilor sanitare postliceale.
- verificarea cu laboratorul a imunitatii fata de rubeola la angajarea in unitatile medicale in posturi care implica un contact direct cu pacientii.

Inainte de vaccinare, personalul medico-sanitar trebuie evaluat pentru contraindicatii si precautiuni si informat despre posibilele efecte adverse care pot apare dupa administrarea vaccinului. Femeile trebuie sfatuite sa evite sarcina 30 de zile dupa vaccinarea antirubeolica.

- b. Restrictii in serviciu pentru personalul medico-sanitar
 - i. Personalul medico-sanitar cu rubeola trebuie exclus din serviciu timp de 5 zile dupa aparitia eruptiei (perioada de infectiozitate a rubeoliei dureaza, in medie, 5 zile dupa aparitia eruptiei).
 - ii. Personalul medico-sanitar receptiv care este expus la un caz de rubeola confirmat sau suspect trebuie exclus din serviciu incepand cu a 7-a zi de la momentul primei expuneri pana la a 21-a zi dupa ultima expunere.

2) **Masuri care vizeaza pacientii cu rubeola, sindrom rubeolic congenital sau infectie rubeolica congenitala:**

- a. Personalul medico-sanitar care acorda asistenta medicala pacientilor cu rubeola, sindrom rubeolic congenital sau infectie rubeolica congenitala trebuie sa fie imun fata de rubeola.
- b. Pacientii cu rubeola confirmata sau suspecta - pe perioada in care acestora li se acorda asistenta in institutiile medicale, pentru a preveni transmiterea infectiei, fata de acestia trebuie instituite masuri de prevenire a transmiterii aeriene a infectiilor.
- c. Pacientii cu sindrom rubeolic congenital sau infectie rubeolica congenitala:
 - i. Fata de acestia trebuie luate masuri de prevenire a transmiterii prin contact a infectiei. Copii cu sindrom rubeolic congenital trebuie considerati infectiosi pe perioada primului an de viata cel putin si masurile de prevenire a transmiterii prin contact a infectiei trebuie aplicate pentru orice internare in acest interval (exceptie – cand culturile din exudatul faringian sau urina sunt negative pentru virusul rubeolic dupa varsta de 3 luni; recomandat: doua rezultate negative pentru probe recoltate la interval de cel putin o luna).

3) **Alte masuri ce vizeaza scaderea riscului de transmitere a bolii in cadrul unitatii (aplicarea precautiilor de izolare)**

- a. primul nivel : triajul corect al pacientilor (pe baza definitiei de caz)

Centrul National de Supraveghere si Control al Bolilor Transmisibile

- Detectarea precoce a imbolnavirilor
 - Separarea bolnavilor infectati de ceilalti bolnavi
 - Supravegherea contactilor directi cu izolarea lor de restul bolnavilor
- b. al doilea nivel:
- - aplicarea corecta a tehnicilor de igiena mainilor
 - - utilizarea echipamentului de protectiv de catre personal (ex. masti)
- c. al treilea nivel il reprezinta masurile care se adreseaza mediului spitalicesc: curatenia, aerisirea incaperilor.